

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

حزب کار ایران – توفان

۲۹ جولای ۲۰۱۲

ورزش و نقش آن در جامعه سوسیالیستی

در دنیای سرمایه‌داری ورزش یعنی پول، سرمایه‌داران از علاقه مردم به ورزش که اوقات فراغت خود را صرف تماشای آن می‌کنند، وسیله‌ای برای کسب حداکثر پول ساخته‌اند. مردم نه تنها در زمان کار باید شیره جانشان را به سرمایه‌داران بدهند، در زمان استراحت و تفریحشان نیز باید جیب سرمایه‌داران را پر کنند. هم اکنون بر سر پخش مسابقات فوتبال و یا تنیس و یا اسکی و ماشین رانی و امثالهم بر سر این که چه کسی پول بیشتری می‌دهد تا پول بیشتری با پخش بازی‌های فوتبال جهانی به دست آورد، جنگ بیرحمانه‌ای در گرفته است که بازنده آن مردم اند. ورزش به ابزار و ماشین پول سازی بدل شده است. میلیاردها دلار خرج تبلیغات ورزشی می‌شود. هر برنامه ورزشی را یک مؤسسه به بازار بینندگان عرضه می‌کند، مثلاً فوتبال X را کارخانه آبجوسازی و عرق فروشی Y تقدیم می‌کند. ورزشکاران یکشنبه با کسب یک رکورد غیر قابل انتظار در مرکز جهان تبلیغات قرار می‌گیرند و میلیونر می‌شوند، یکی برای برنده شدن در مسابقات اتومبیل رانی و میلیونر شدن حاضر است ماشینش را طوری به ماشین رقیب بزند که حتی جان وی را برای همیشه بگیرد، بدون این که نام قتل عمد را کسی بر آن بگذارد. دیگری در مسابقه مشت زنی همدست مافیا می‌گردد، می‌بازد و می‌بازاند و می‌براند تا مردم را هر چه بیشتر سر کیسه کرده و به بازی "شور و شوق" و هیجان لازم را بدهد. یکی فوتبالیست مشهوری است، لیکن قاچاق مواد مخدر هم می‌کند زیرا وی برای کسب پول به راه ورزش رفته و پول را از راه‌های دیگر و "بهتر" هم می‌شود درآورد. دیگری با اتومبیل - دزدها سرو کار دارد و دزدی اتومبیلش را با بیمه حساب کرده و حق و حسابش را از دزدها نیز می‌گیرد.

مطبوعات ورزشی به کار می‌افتند، با چاپ آگهی‌های تبلیغاتی، کفش‌هاست که به فروش می‌رسانند و نوشابه‌هاست که به خورد مردم می‌دهند. رقابت سرمایه‌داران به رقابت میان ورزشکاران و رقابت غیر انسانی میان انسان‌ها بدل می‌گردد. ورزشکاران برای یکشنبه میلیونر شدن به هر کاری تن در می‌دهند. ریسک‌های خطرناک می‌کنند. داروهای کیمیائی خطرناک مصرف می‌کنند، ورزشی که باید عامل تندرستی باشد، به بلای جان بدل می‌گردد. آنها برای این که نامشان همواره مطرح باشد، جنجال آفرین می‌گردند زیرا این کار پول به همراه می‌آورد و سهامشان را در بازار بورس تبلیغات افزایش می‌دهد. در تبلیغات رادیو تلویزیونی از نوشابه‌های غیر

قابل شرب تمجید می کنند، بر رکاب ماشین های آخرین مدل سوار می گردند و آنها را بهترین وسیله نقلیه تاریخ، تا قرارداد بعدی با شرکت رقیب جا می زنند. کار دروغ و دغل و مردم فریبی، کار پر درآمدی می گردد و در افکار مردم طوری جا باز می کند، بدون آن که کسی متوجه قبح این عمل باشد. سرمایه داری بر دروغ و فریبکاری برای کسب پول، البسه تبلیغاتی می پوشاند. حتی کار به جایی می رسد که فرد عادی که تا دیروز برای کار تغییر تابعیتش باید یک عمر دوندگی بی سرانجام می کرد، به منزله فوتبالیستی سرشناس و پولساز یکشنبه ورقه تابعیت دریافت می کند زیرا که مصالح عالیّه سرمایه چنین ایجاب می نماید که در کار تابعیت وی تسریع به عمل آید و وزیران و نخست وزیران و کارمندان عالیرتبه نصف شب برای این امر مهم از خواب ناز بیدار شوند. ورزشکاری که تا دیروز از ناموس و غرور ملی اش در خانه خودش دفاع می کرد، به یکباره از ناموس و غرور ملی مملکت یا باشگاه رقیب دفاع می کند. واقعاً که پول چه معجزاتی که نمی کند.

سرمایه حد و مرزی برای سود نمی شناسد و نمی یابد، کارخانجات وسایل ورزشی برپا می شوند و سودهای افسانه ای می برند. انسان ها به گلدیاتورهای تبدیل می گردند که در مسابقات مشت زنی، اتومبیل رانی جان می دهند و فقط مرگشان، پایان عمرشان به درجه هیجان بازی می افزاید. هر باشگاهی سیاستمداری را به مانند پدرخوانده خود معرفی می کند که کار تهیه پول از منابع پولدار و تبلیغات سیاسی برای آنها را فراهم می کند. جامعه ورزشی به جامعه ای انحصاری بدل می گردد، که ورزشکاران باید قوانین نا نوشته ولی جاری آن را به رسمیت شناخته، تابع آن باشند. هر سرکشی با اخراج و نابودی زندگی ورزشی سروکار دارد. عمر سرکشان و یا برگشایان اسرار و رازهای پنهان، کوتاه است. در آنجا دست های نامرئی به کار می افتد و کار خائن را می سازد. ورزش به قمار بدل می گردد. میلیون ها دلار بر سر مسابقات اسب دوانی، فوتبال، اتومبیل رانی و شرط بندی شده و خروارها پول است که دست به دست می گردد و سازمان دهندگان آن را سیراب می کند.

کسب حداکثر پول کارپایه (پلاتفرم) وحدت سرمایه داران برای حفظ نظام بردماری جدید است. مظاهر ورزشی بخشاً رجاله ها هستند و باید سرمشق جوانان جامعه سرمایه داری قرار گیرند. کار کتک کاری در مسابقات فوتبال در داخل زمین و یا خطا کردن های غیر انسانی که منجر به صدمات جبران ناپذیر جسمی شده و آینده ورزشکاری را برای همیشه ضایع می سازد، امر رایجی است که با یک مصاحبه تلویزیونی بی سر و ته و به کمک پرسشگر ماهر و با تجربه ماستمالی می گردد. حذف یک بازیکن معروف و یا محروم کردن وی برای کار خلاف از بازی، می تواند فروش بلیط را کاهش دهد و میلیون ها خسارت به سرمایه داران وارد کند. میلیون ها رشوت در کار است تا عنوان قهرمانی به این و نه به آن تیم برسد. این ماهیت ورزش در درون جامعه سرمایه داری است که به مجموعه وضعیت این نظام می خورد. پول میزان سنجش هر چیزی است. همین است که ورزش را به بازار بورس می برند و ارزش ورزش و انسان ها را از روی نوسان بازار بورس تعیین می کنند. چه جامعه وحشتناکی که سرمایه داران در پی بنای آن هستند. سرمایه داری توسط ورزش به احساسات پست ملی گرائی دامن می زند، هر مسابقه ورزشی به مسابقه ای برای حفظ ناموس و غرور ملی بدل می گردد. دشمنی و توطئه و آسیب زنی و آسیب پذیری و رفتار نا پسند به بخشی لاینفک از ورزش سرمایه داری بدل می گردد که به فرهنگ عمومی تبدیل خواهد شد.

ورزشی که در سوسیالیسم باید به دوستی میان ملت ها و خلق ها و انسان ها بدل گشته و به این امر انسانی خدمت کند، به ابزار تحمیق و نفرت ملی بدل می گردد. میدان های ورزشی را نژادپرستان قرق می کنند زیرا سرمایه داری خوراک آنها را در این میدان ها تهیه می بیند. تماشاچیان با چاقو و دشنه و هفت تیر به جان هم می افتند

و از کشته، پشته می سازند. کشتار فجیح مسابقه فوتبال در ورزشگاه بروکسل را به خاطر می آورید که نژاد پرستان و ناسیونالیست‌های انگلیسی دمار از روزگار ایتالیائی‌ها در آوردند. این ناشی از ورزش حرفه‌ئی برای تأمین زندگی از نظر قربانیان آن که همان ورزشکاران باشند، می باشد. در امریکا کسب رکورد و عضویت در یک تیم معروف، صعود از قعر فقر در اجتماع به قله تأمین زندگی و آتیه است. ورزش نیاز انسان به تندرستی نیست، نردبان نجاتی برای تنازع بقاء است. ورزش در دنیای سوسیالیسم جنبه غیر حرفه‌ئی دارد، برای سلامت جسم و روان جامعه است. کمونیست‌ها پس از رسیدن به قدرت، ورزش را از جنبه طبقاتی خارج کرده، در خدمت همه اجتماع قرار می دهند. دولت سوسیالیستی از همان آغاز کودکی با کشف استعدادهای کودکان با تصمیم دواطلبانه خانواده‌های آنها، به تقویت استعدادهای آنها می پردازد. بودجه مهمی به این کار تخصیص می دهد. با ساختمان باشگاه‌ها، میدان‌ها و نهادهای ورزشی و تحقیقات علمی در این زمینه جوانان را به میدان مبارزات و رقابت‌های سالم می کشانند و اهمیت تندرستی را برایشان روشن می سازند. ورزش در دنیای سوسیالیسم از خدمت سرمایه‌داران بدر می آید و به ورزشی توده‌ئی، غیر حرفه‌ئی و همه گیر بدل می گردد.

در دنیای سوسیالیسم توانمندی و داشتن رکورد بالا برای ارج و قرب در جامعه پیدا کردن، کافی نیست. یک ورزشکار باید در عین حال اخلاق انسانی نیز داشته باشد. روش وی در میدان‌های ورزشی نیز توسط مربیان و مطبوعات و مردم مورد ارزیابی قرار می گیرد. پیروزی و بردن به هر قیمت برای وی مطرح نیست. یک ورزشکار خوب باید یک سرمشق خوب برای جامعه و به ویژه برای جوانان باشد. وقتی ورزشکاری به مدارج عالی ترقی دست پیدا می کند و در میدان‌های ورزشی صحنه‌های غرور آفرین، خلق می کند، به مظهري از تقلید برای نسل جوان بدل می گردد. این ورزشکار دیگر یک فرد عادی نیست، به یک عنصری تبدیل شده که نقش معین اجتماعی به خود گرفته است. وی در قبال جامعه‌ای که برای وی مایه گذارده، خرج کرده و وی را تشویق نموده است تا به این مرحله از ترقی برسد، تعهدی دارد که باید اجراء کند. باید به مظهر اخلاق و انسانیت بدل شود تا سرمشق خوبی برای جامعه باشد. آزادی فردی وی تا حدودی محدود می گردد و وی باید به این امر واقف باشد زیرا وزنه مقام اجتماعی وی سنگین تر است. در گزینش قهرمانان نیز نباید صرفاً رکوردهای خارق‌العاده نقش تعیین کننده بازی کند، بلکه امتیازی که وی از نظر اخلاقی و رفتاری در میدان‌های ورزشی کسب می کند و حتی شخصی در زندگی معمولی دارد باید ملاک ارزیابی قرار گیرد. این معیارهای ورزشی در زمان شوروی سوسیالیستی لنینی و به ویژه استالینی به رسمیت شناخته می شد و ملاک ارزیابی بود. انسانیت و اخلاق کمونیستی در مرکز توجه قرار داشت، به تربیت انسان‌ها و ورزشکاران توجه فراوان مبذول می شد. بارها پیش آمده بود که در میدان‌های جهانی ورزشی این رکورد داران شناخته شده شوروی نبودند که ظاهر می شدند، بلکه قهرمانانی بودند که امتیاز اخلاقی و انسانی را نیز با خود به همراه داشتند. بی جهت نبود که در میان ورزشکاران شوروی افرادی با درجه تحصیلات عالی حضور فراوان داشتند. فرزندان کارگران و زحمتکشان که موفقیت خود را در ورزش و تحصیل مدیون نظام سوسیالیستی بودند. بی جهت نبود که مدال اخلاق ورزشی علی رغم توطئه امپریالیست‌ها به شوروی‌ها تعلق می گرفت. مربیان ورزشی قهرمانان را با روحیه قهرمانی، مروت و انسانیت پرورش می دادند و این در رفتار بزرگوارانه آنها تجلی می یافت.

یاشین دروازه بان پر آوازه شوروی درآمد کلانی را که با مهار توپ ده تن از بهترین بازیکنان خط حمله جهان در یک شرط بندی جهانی نصیبش شده بود، را به کودکان برزلی بخشید و نامش را در جهان به منزله دروازه بان انسان جاودانی ساخت. یاشین طبیعتاً زنده می ماند ولی از نام فوتبالیست‌های ساواکی ایران در زمان شاه

و یا برخی دلک‌های ورزشی امریکا کسی خبر هم ندارد. در چین توده ئی نیز وضع به همین صورت بود و ورزش از خدمت طبقات حاکمه به درآمده و در دست توده‌های مردم قرار گرفت. ورزش توده ئی شد و برای همه قابل دسترسی. اگر تا همین چند سال پیش ورزش اسکی، ورزش پولدارها بود و یا هنوز هم ورزش اسب سواری و تنیس ورزش پولدارهاست، در شوروی این انحصار شکسته و امکانات ورزشی در اختیار همه قرار گرفت تا استعدادهای خود را پرورش دهند. آن وقت بود که از درون توده‌ها، قهرمانان برخاستند و میدان‌های جهان را به نام سوسیالیسم و برای سوسیالیسم فتح کردند. روزهایی بود که مردم شکست ورزشکاران شوروی را شکست خود تلقی می کردند و از آن متأثر می شدند و برای آن سیاست ارزش قائل بودند. شالوده ورزش پیروزمند شوروی و آن همبستگی انسانی و جهانی در زمان استالین ریخته شد و این تجربه‌ایست که کمونیست‌های ایران باید از آن در برخورد به مسئله ورزش بیاموزند. تأثیرات عظیم انقلاب کبیر اکتوبر در امر ورزش، دنیای سرمایه‌داری را وادار کرد تا بودجه بیشتری به امر ورزش تخصیص دهد، آن را در برنامه مدارس خود در نظر گیرد، برخی موانع را از سر راه آن بردارد و در این راستا بود که به اهمیت نقش ورزش نیز در بسیج مردم و استفاده تبلیغاتی از آن پی برد.

کمونیست‌ها باید همواره از همگانی شدن ورزش، ایجاد دوستی میان خلق‌ها و انسان‌ها حمایت کنند. با ملی گرانی در ورزش که به نفرت میان انسان‌ها منجر می شود، مبارزه نمایند. ورزش را در خدمت تقویت انسانیت، دوستی و همبستگی میان انسان‌های تمام جهان بنگرند و سیاست امپریالیست‌ها را در ایجاد شکاف در جبهه طبقه کارگر و خلق‌های جهان از طریق ورزش برملا سازند.

برگرفته از توفان الکترونیکی شماره ۷۲ تیرماه ۱۳۹۱

نشریه الکترونیکی حزب کار ایران

www.toufan.org